

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Opellik A. «Altalános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petítóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Tavaszdodik.

Rügyfakasztó langyos szellő suhan végig a tájon. Életre ébreszti az alvó természetet.

Tavaszdodik.

Különösen a városok légkörén tuligen nagy e szó jelentősége. A télen át pihenő kezekbe új erő támad. Előkerül a félszer alól a rozsdásodni kezdő eke, kapa és ásó. A teli hónapok alatt néma határt, madárcsicsergés, bogárgümmögés élénkíti meg, melyből élesen válik ki az ekebe fogott ökröket noszogató gazda ember hangos szava.

Tavaszdodik. Hangos örömtől zeng a halom, róna, ezer kis virág nyílik a völgy ölén, üde kis fejcskéjüket lágyan himbálja, rengeti a csendes alkonyi szél. A susogó langy fuvalom virág illatot röpönt puha szárnnyain tovább, tovább. Kezdődik az élet, kezdődik a gazdaembernek is az esztendő. A természet meg ifjodik, vidámmá lesz, csak a gazdaember arcáról nem szakad le a komolyság, szomorúság. Azon ott ül, mint fekete felhő, a bánat.

Az eke szarvát tartó gazdának mintha még gondterheesebb volna az arca, mint volt a télen. Minden új barázdánál új sóhajlás tör elő kebeléből, minden egyes barázdára vetett tekintete mintha ezt mondaná:

— Hát érdemes e rögöt feltörni? Érdemes újra kezdeni az izzadságos munkát,

a miből oly kevés a haszon, oly kevés az Isten áldása? Megtörli inge ujjával az élet ekéjétől barázdált homlokát, Istenhez fohász-kodva busan folytatja munkáját.

A kép egy kicsit se tulozott. Tavasz kezdetén, már évek óta nem fognak gazdáink azzal a kedvvel, azzal az igyekezettel és lelkesedéssel a földnek megmunkálásához, a mint a munka kezdete megkíváná.

Csüggedés vesz rajtunk erőt; általános a panasz, hogy a gazdálkodás nem fizeti ki magát. Aggódva veti el a gazda a magot: a termésnek, ki tudja lesz-e ára? valaha csak attól féltek a gazdák, hogy Isten nem segíti meg munkájukat, féltek a fagytól: ma mintha csak másodrendű kérdés volna.

Álljunk meg egy kicsit és gondolkozzunk: mennyiben jogosult a panasz, a félelem.

Hogy a gazdálkodás nem fizeti ki magát, annak legnagyobb részben tényleg a termények alacsony ára az oka, melyről a gazda nem lehet. Amde tekintsünk körül az egész világon, ez a baj általános. Ez ellen tehát panasz édes keveset segít, ez ellen tenni kell valamit.

Kisgazdáink legnagyobb hibája az egyoldalú gazdálkodás, az egyoldalú termelés. Akkor — mikor a buza ár alacsony, pusztán a szemtermésből várni minden jövedelmet, nem szabad. Sok pénzt lehet szerezni a helyes alapokon nyugvó állattenyésztés

révén; a tej és baromfi értékesítésével jelentékenyen lehet a jövedelmet szaporítani. A vagy a gyümölcs termeléssel nem lehet-e a gazdaság tisztá jövedelmét emelni? Ennek dacára mit látunk s mit tapasztalunk itt a Muraközben? Állattenyésztésünk csak most kezd emelkedni a hatóság gondolkodása folytán. Gazdáink félnek a tenyész apaállat beszerzésétől. inkább eltagadják a tehének szimát, mint sem azoknak megfelelő apaállat beszerzéséről gondoskodniuk. A meglevőket silányan tartják. A gyümölcs nemestésével mit sem törődnek, a meglevőket nem dobozzák, nem ápolják kellően.

Fektessék tehát kisgazdáink a gazdálkodást helyesebb és szélesebb alapokra, a régi elavult rendszerrel hagyjanak fel. Valljon ki gondolt nálunk eddig a termény magvak nemestésére? Évrol-évre egy és ugyanazon földből került búzát veti el a földműves — igen gyakran annak is a leg-silányabbját. Természetes, hogy az ilyen termés is silány marad. Lám Németországban nemestítő szövetkezetek vannak. Az ottani gazda csak kipróbált és kitűnő vetőmaggal látja el földjét.

Ha a földet jól és okszerűen megművelik, észszerűen kihasználják, a vetőmagot jól megválasztják — az eredmény sem marad el. Itt következik a feladat második része: szervezzék az értékesítést.

Fektessék a termények értékesítését szö-

TÁRCZA.

Teréz asszony.

Írta: Vékony Pál.

Ma igen későn ébredt Teréz. Még a meleg dunna alatt törte fejét holmi apróságos dolgokon, bajokon, mikor nyolcat vert az óra. És így álmosan kelt. Sokat ásítózott és a szempillái minden pillanatban leragadni készültek, s így kellelten volt a kedve, sirásra hajló s könnyen haragra gyuló. Mária, a vén Mária, a ki sok esztendő óta szolgálja Terézt, feloldalt pislálolt rá, — ah! ma tanácsos lesz a hallgatás, valaki ballábbal kelt ki az ágyából. — s csak sürgött-forgott, nesz nélkül sokat cselekedve. Megvetette az ágyat, sepert, szőnyeget porolt, törölgeltet — mindnet szó nélkül. — Ugy verte el közebe az óra a kilencet.

Teréz a tükör előtt állt, haját fésülte és ezenközben el-elbáméskodott a képmásán. Az arcán álmoság, a szemében önfelédtség és bágyadt, ernyedt egészség véve. A felső ruhái a szekrényben hevertek, ő im még ponygolában, a jobb vállán lecsuszott a csipkés ing, mily sovány, mily idom nélkül való karok ezek. — pusmogta szomorúan. Már nem gömbölyűség ő, de lóg rajta a hus, lelohadtak az izmok. — Teréz! Teréz! Merre, hol az ifjuság himpora? Olyan hangulat uralta, mi életuntá teszi az embert, s rádúl a lelkére a pessimizmus, hogy elfojtja minden kicsi örömet s a világot feketének, gyilkosnak látja. És az idő? Késő december volt, — hideg borús, szürke világ; nagy csöndesség, merő halál, — néha zörgött egy kocsis s a házban is nagy a némaság. Ez a tél

féltelmes jószág, jó csak idebenn, hol durzsol a kályha és a fényénél olvasgat Teréz napközben, ha nincsenek vendégek. Pedig azok mostanság ritkák. December közepén zárkózottabb a társadalom, mint egyébkor. Ünnepek után van s kiki fáradtabb, mogoróább, meg aztán nagy a hideg és szomorúság lakik mindenben. Azért jobb otthon.

Csak hámul, néz Teréz és fésülkedik, s vonásait nézi a tükörben. Sokára fel is öltözködött. Így már kecsesbb volt, az arca piros s a forró tea fölmelegítette vérét, élénkebb lón. Csak egy fokkal. Azért maradt a fáadt, világfájdalmas Teréz, ki él, él, azaz, hogy vegetál sok esztendő óta, hogy elhalt a férjeura ifjontja, és öregszik, lohad a sir felé. Mosoly nem szalad az ajkára, mi még vigan piroslik s a szemében is meglapul a melankólia, — így siralmas marad mindvégig.

Odaáll az ablakhoz, nézve kifelé az udvarra, ott csönd; az ablakon meg ékes, ciradás virágok csilognak, mit a jég füstölti oda.

* *

Mert Tezéz asszony már harminc és egy-néhány éves. Tizennyolcadik tavaszába surrant, mikor nőül vette Katolnay Géza, ki kis hivatalnok volt a megyénél. Neki és férjének is volt egy kevés pénz, hát való boldogságban szemelgették a napokat, várván egy apró, gügyögő jószág megérkezését. De az csak nem akart jönni. És a nagy örömköben ez vala az öröm. Azért még sem vizsgálkodtak. Éltek, éldegéltek máról-holnapra mint a sok tucat ember, de békeségben, boldogságban, igénytelenül. Aztán egyszer betegen hozták haza Gézát. Ő ápolta, ő virasztott sok éjen át, mégis meghalt. Az özön mult hat esztendeje. Azóta

hordja az özvegység fátyolát és szárad, fonnyad a szerető hitvesi ölelés híján.

Mária, a ki még Teréz édes anyjánál ette meg kenyere javát, sokat vigasztalta:

Édes, jó asszonyom. Akad még valaki, ki megöleli, ki megcsókolja; rem hervad el úgy, korra özvegységben.

És sok ilyenek mesélt.

Teréz kezdetben megfedte: — Oktondi vagy, Mária, ostobákat beszélsz, — oh! én jó uram, hogy feledné őt? — de később vigasztalódott, enyhült a fájás s ő kérte Máriát, hogy beszéljen a csókról, ölelésről.

És Mária nem fogott ki a szóból. Csupa leventékről, királyfiakról, daliás kérokról mesélt, kik aranyos hintóban járnak s hódolattal jönnek Terézért s térdve hullanak előtte és esekelnek mosolyáért. Akkor hátravetette bolyhos fejét Teréz és mereven bámult a szögletbe. úgy leste, mikor nyílik a fal és jó a lovag, vagy mikor hangzik fel a trubadur éneke. Már harminc éves mulott, de a természete még mindig leányos, s a megizlett boldogság fölötti kesergést vágyak váltották fel, mik ujak voltak s csupa fényes, színes életről regéltek. A vére tornni kezdett s a gyönyörű foget el, ha Mária meséit hallgatta. Egy percben átölelte volna az egész világot, — (te édes, te csudás szerelem!) aztán komor lón, hallgatag s akkor napokig kitartott a fásultság. És Mária mindig felösmerte asszonya baját. Akkor nem vigasztalta, akkor nem mesézett, csak a dolgát végezte.

Igy ma is. Tán, ha szól — jót, rosszat, vigasztalót, — Teréz felförmedne, s tőo harag lenne a vége. Hát jobb úgy, hogy lenni kell. Holnap talán, vagy azután már újra jámbor lesz Teréz

— **Tanitónó választás.** A dráskovecki róm. kath. népiskolánál üresedésben volt egyik tanító állásra Zsömbölyi Mária okl. tanitónó választott meg.

— **Névmagyarosítás.** Weiszkopf Emil perlaki lakos vezetéket belügyminiszteri engedéllyel Doba-ra változtatta.

— **Első mise.** Ritka szép egyházi ünnepély folyt le folyó hó 19-én Drávavásárhelyen. Szencsák Péter drávavásárhelyi születésű fiatal szentferenczrendű szerzetes mondotta akkor első szent miséjét, mely alkalommal a falu közönsége valóságos ünnepe. A fára háztól processióval vonult a közönség a templomba s a fiatal pap előtt 30 fehér rubás kis leány ment a mise délelőtt 10 órakor volt, melyen a manuduktor szerepét Filipics Lajos drávavásárhelyi plébános töltötte be és páter Rafael varaszi quardian meg pater Kapizstran varaszi vikarius ástáltk. Az egyházi beszédet páter Landulf csáktornyai szentferenczrendű szerzetes mondotta. A mise végével az ujmisést áldást osztott. — Délben Filipics Lajos plébános az első misés tiszteltére ebédet adott, melyen a fentiekben kívül az új misés édes atyja és jelen volt a fiatal pap a dunaföldvári Kapizstranusok közé lett beosztva.

— **Nagyon fontos,** hogy felhívjuk a csuz és közsvényes betegek figyelmét a világhírű Zoltán-féle kenőcsre, melynek páratlan kitűnő hatásáról ezer és ezer elismerő levél tesz tanuságot. Így pld. Laficzár ezredes, Zsendovits József kanonok, dr. Wégh Jánosné, dr. Richnavszky, Fodor Gábor, Stransky báróné, gróf Nyáry, gróf Keglevich, gróf Auersperg stb fejezték ki köszönetüket és haláljukat e kitűnő kenőcsért, mely öket régi csuz, közsvényes bajuktól megszabadította. Úvege 2 kor. Zoltán B. gyógytárában, Budapesten, V., Szabad ság-tér.

— **A 100 koronás.** Kalamenics Teréz majorkai lakos folyó hó 12-én a csáktornyai vasuti állomáson Muraszterdahelyig akart jegyet váltani s a vasuti jegyért 100 koronás bankjeggyel akart fizetni, a mi a vasuti állomáson levő csendőr járőrnek gyanusnak tűnt fel. Kikérdezte tehát a 100 korona jelenlegi tulajdonosát a bankjegy hol szerzésére vonatkozólag, mikor is Kalamenics Teréz azt vallotta, hogy azt Varasdon a vasuti állomáson úgy látta. Erre a csendőr a bankjegyet lefoglalta s az esetet a csáktornyai kir. járásbírósnak a bankjegy beszolgáltatása mellett bejelentette.

— **Hus lopás.** Gyungyos József, Lészár Ferenc és Novák Jakab pusztafai lakosok egyhelyütt füstöltették a sertéshúst s ezt úgy látszik olyanok tudták meg, a kik ilyenem ismereteiket nem épen igaz úton szokták értékesíteni. Ugyanis nevezettek egyik regelen arra ébredtek, hogy a 145 korona értékű füstölthús mind eltűnt a füstöldéből. A csendőrök a lábnymok után Kodba István pusztafai lakoshoz jutottak el, ki ugyan eleinte tagadta a lopást, később azonban bevallotta, hogy az ő bátyja, Kodba József varaszi illetőségű és egy előtte ismeretlen egyén oda mentek hozzá a lopás színhelyére. Kodba József a lopást mindennek daczára tagadja, és ismeretlen társát sem akarja elárulni. A lopott húsból 35 kigrammot feltaláltak.

— **A halászejegyek kiállítás tárgyában.** A halászatról szóló 1888. évi XIX. törvény-cikk 8. §-a szerint a halászat üzéséhez szükséges halászejegyek használatát illetőleg az a visszaélés tapasztaltatott, hogy a törvényszerű négy koronás halászejegyek helyett a halászatra jogosítottak segédzemélyzete és munkásai részére engedélyezett olcsóbb, egy koronás halászejegyek használtak s egyes

halászati bérlok vagy jogosítottak albérlők, részes halászaik, sőt mások részére is, akik sem a segédzemélyzethez tartozóknak, sem munkásoknak nem tekintethők, ilyen halászejegyeket állítanak ki. Tekintettel arra, hogy az olcsó halászejegyek kedvezményét a törvény a halászatot iparszerűen üzők érdekében rendszeresítette, s a segédzemélyzet és munkás fogalma alá csakis azok sorozhatók, akik között és a halászatra jogosított között a munkás és munkaadó jogviszonya áll fenn, a földmivelésügyi miniszter elrendelte, hogy az említett visszaéléseket megakadályozandó olyan esetekben, amikor egyes — nem iparoshalászok — segédmunkásnak való halászejegyet kérnek, ki kell puhatolni, hogy az illetők, mint halászok, minő viszonyban állanak azokkal, akiknek részére a halászejegyet kérik s amennyiben azok nem alkalmazottak, hanem albérlők, részes halászok vagy oly egyének, kik a segédzemélyzet vagy munkás fogalma alá nem sorozhatók, ezek részére csakis névre szóló négy koronás halászejegyek adhatók ki.

— **Hazánk legbecesebb szőlője.** A filokszérának teljesen ellentálló, permétezni soha nem kell, mert semmiféle betegség sem lombját, sem termését meg nem támadja. Téli hideg a takaratlan vesszőjét soha meg nem fagyasztja, ezenkívül még rendkívüli becse, hogy igen korán érik — augusztus 15—20. között — rendkívüli bőtermő és lora oly erős és édes, hogy a nehéz olasz borok semmiben sem mulják felül. Ez a »Delaware« közvetlen termő szőlő, melynek részletes leírását — ábrán és bemutatva — úgy a homok, mint a hegyi szőlőtelepítőket érdeklőleg az »Érmelléki első szőlőoltványtelep« Nagykágya (Biharm.) ingyen és bérmenten küldi meg mindenkinek, ki címét egy levelező-lapon tudatja. Ott 16 év óta szaporítják s ma már 27 katasztrális hold van ebből teljesen fajtisztán telepítve. Ezen telepnek mai számunk hirdetései rovatában közölt »Szőlőlugast ültessünk« című hirdetésre felhívjuk olvasóink becses figyelmét.

— **Házi tolvajok.** Czimerleit Katalin lapáthegyi születésű cseléd leány Schönfeld Sándor csáktornyai péknél volt szolgálatban s jól is ment a dolga, csak az volt a baj, hogy pénze nem volt elegendő, pedig a kimenői alkalmával szeretett mulatni. Ezen azonban később segített. Feltörte gazdájának bezárt szekrényét s egyik alkalommal 25 koronát, a másik alkalommal 10 koronát vett ki onnan. A 25 koronát el mulatta, a 10 koronán pedig ruhát vásárolt magának. — Hejus Juli és Szeremlei Szuzsi cselédek Friedl József csáktornyai vendéglősnél voltak szolgálatban, mely időben különböző tárgyakat loptak el a gazdájuktól. Hejus Juli börtöndjében a lopott tárgyak közül 71 korona értékűt fel is találtak.

— **Hü cseléd.** Kralics Bálint szelencei plébánosnak Kovács Kálmán nevű cselédje olyan hü szolgája volt a gazdájának, hogy míg a szolgálatból el nem bocsájtották, úgy szólván mindennap lopott valamit a gazdájától. Különösen a szárnyasokat és tengerit kedvelte, mert ezeket könnyen tudta értékesíteni. A lopott dolgok értékesítésében segítő társa is volt Moricz László rovott múltú szelencei lakos személyében, a ki Kovácstól a lopottakat átvette, eladta s az üzlet jövedelmén megosztott vele. A jó madarakat a csendőrség kinyomozta, és tartóztatta.

— **Az almabor.** Vannak emberek, a kik azt mondják, hogy az almabor nem jó. Bukovcsák Péter várhegyi (VI. hegykerületi) lakos és felesége azonban nemcsak hogy nincsenek ezen a nézetben, hanem ellenkezőleg jónak és kívánatosnak tartják, amelyet

mindenáron óhajtanó megszerezni. Ezen véleményük alapján azután, mivel maguknak ily kellemes italuk nem volt, s hogy lehető olcsón jussanak hozzá, hát Vecsics Ignác, várhegyi lakos pinczéjéből vittek el a gazda megkérdezése nélkül egy 126 literes megtöltött hordót. Csak az okozott egy kis bajt későbbben, hogy kitudódott, ki szereti annyira az almabor.

— **Bosszú.** Badin Teréz 17 éves leány I. hegykerületi lakos Kosti Ágnes 19 éves ugyanottani lakosnővel valami fölött össe veszett s mivel utóbbi Badinon másképp nem tudta kitölteni bosszúját, hát folyó hó 13-án délután megleste, mikor előbbi a kutra vizért ment, s ekkor a gyengébb Badin Terézről elvette a korszókat, azokat összelörte és ráadásul az egyik korszóval beverte a fejét, minek következtében Badin Teréz még ma is kénytelen az ágyat őrizni.

— **Lopás.** Reiner János prekopahegyi lakos folyó hó 15-én a csáktornyai betivársárra jött s hogy ne menjen haza üres kézzel, hát Szudecz Ferencz órástól egy darab ezüst szobortól lopott el.

— **Tűz.** Folyó hó 11-én Klobucsárics János Delejes községi lakos kamrája ismeretlen módon kigyuladt s annak a tetőzete és benne levő gazdasági eszközök elégték. Ember vagy állat veszélyeztetve nem volt. A kár 180 kor. Biztosítva semmi nem volt.

— **Szöváltásból halálba.** Zalaegerszegi tudósítónk írja: A híres zalai bicskavirtus ismét egy emberéletet oltott ki. Közéfnapra ment ki Pataki Döme Pál az ola-külvárosi Szalai-féle vendéglőbe, ahol már ott iddoggált Simon Pál börtöndi gazdag földmives is. Együtt ittak ezután Pataki és Simon. Este felé Simon Pál haza akart menni, mire Pataki, aki bérkocsitulajdonos, felajánlotta kocsiját öt forintért. Simon becsmérelni kezdte Pataki lovat s ebből szöváltás támadt. Rövid volt a szöváltás, mert Simon felkapta erős esernyőjét és olyat dőfött vele Pataki jobb szemé alá, hogy az szörnyet halt. A nyomban megjelent orvos már csak a beállott halált konstátálta és halál okául agyvérömlényt állapított meg.

— **A birbics.** A ki országos vásár alkalmával csődület közepette birbicskoczkajátékon tetten éretik, tiltott szerenczejáték üzése miatt a kih. bünt. törvény 87. §-a értelmében büntetendő. E kihágás elbírálása a kir. bíróság hatáskörébe tartozik.

— **Helyreigazítás.** Lapunk I. évi 8-iki számában »A rejtélyes 50 koronás« cím alatt megjelent híreinket akként igazítjuk helyre, hogy az említett eset nem Kreicsics Annával, hanem nővérével Kreicsics Magdával történt. Kreicsics Anna férjzett nő, aki nem is volt a kocsmában az említett időben.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon nemessziv emberbarátok, kik be-tegségem hirére pénzzadományokkal gyógyittatásomat lehetővé tették, fogadják ez uton is hálás köszönetemet.

Csáktornya, 1905. márczius 25.

Sárközy Sándor.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kindó és Iaptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, Margitai Jozeфа urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa.1 računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Protuletje.

Tu je onaj čas, kojega smo svi željuo čekali. Kad male ptičice počnuju popevati, po putu se sa malimi devojčicama zidemo, koje nas popitaju: »Kupite fjiolice?» a senokoša se počne zeleniti od toplog sunčnog traka, pak i mi spoznamo, da je zim-ska oprava počela žmehka biti, kad to sve vidimo se nam razveseli srdece, jer je tu protuletje.

Protuletje! Samo jedna reč, ali vnoگو i vnoگو zadržava ova reč. Zadržava veselje, zadržava ufanje, zadržava konec vnoگو nevolje! Čovek, koj je od sada moral vu hižu biti zaprt, jer ga je zima ne pustila vun, evo kak je spazil nad oblok topli protuljetni trak sunca vun se je pokazal iz hiže, sa punim veseljem diše vu se friški protuljetni zrak, duša se mu ufanjem napuni, i počne misliti, da bude protuletje nazad doneslo njegovo zdravje, njegovo življenje. Oh kak strašna je duševna muka onih, koji bolestnima kotrigi svojega tela taki počutiju tvrđoga zraka i koji zbog svojeg betegu moraju vu sobu biti zaprti i najvišeokrat postelju strážiti! Tak su te ljudi, kak da bi živi bili zakopani. Jer kak nebi bilo strašno čutenje onomu, koj je privučen da vidi slobodnu narav, da se giblje vu slobodnim zraku, on najednokrat more biti sužanj svoje bolesti!

Ali tu je protuletje! Za nepremisliti ve-

selje ima on, koj se je včakal toga dneva, da opet more biti na friškim zraku vuni. Kak se sužanj veseli, da ga iz rešta vun pustiju i slobodan postane tak se veseli on, koj je na protuletje slobodan postal.

Ali ne samo bolestni se veseli, nego se veseli i vnoگو siromak. Kuliko i kuliko njih je kojim je protuletje odprlo opet put, da si kruha služiju . . .

Gazda se takaj veseli, da more već vun delati na polju. Sa ufanjem gleda vu budućnost, i misli si, da se je sa ovim protuletim jedno bolše ljeto odprlo, koje hude podpomoglo, kaj veliki terhi iz gazdovih plecah prestaneju. Jer prošlo ljeto je ne bilo dobro. Znamo kuliko su nevolje imali gazdi zbog velike suše, kaj se krme tiče, to i vezda još čuliju, da je prošlo ljeto hudo bilo, svigdar kada spaziju prazne kuruzne koše. Ali tu je protuletje, marhu je moči već vun strati na pašu. Stem je već meuje brige.

Nazaduje evo tu je i težak čovek, koj je komaj čekal, da dojde protuletje. Delo se sada već sve posvud odpre. Na polju je treba težake, počeu se hize zidati, tam je treba težake, evo sa protuletjom je došlo vrme, gda si je moči koj krajcar zaslužiti.

Dakle svaki se veseli protuletju. Pa ako gledimo veliku narav, spazimo, da ne sam čovek nego i žvina se mu veseliju. Jer gde smo čuli po zimi škorjančeka popevati? Ili more biti je gdo slavička čul? Ne, sve je

tiho bilo. Cela narav je žalostna, mrtva bila. A evo, kak se počne protuletje čujemo mili glas slavička, vu visini ober nas popeva prosta ptičica poljodelca: škorjanček, a za kratki čas već moremo čekati naše zabadau kvarternike, koje je još nikomu ne opalo v pamet, da je za kvarter terja, lastavice.

Dok tak vidimo, da se je cela narav zbudila, zbudimo se i mi počnemo naše posle sa novim ufanjem i tvrđom verom vu Boga, da bude nam ovo ljeto naše posle sa dobrim plodom nagradil.

Daj Bog, da tak bude!

Politički pregled.

Ovoga meseca 20-ga po poldan ob 1 vuri je primil kralj grofa Andrassyja na audienciju vu budimski kraljevski palači i razgovaral se je šojim jednu celu vuru. Velju da je kralj jako lepo i milostivo primil grofa Andrassyja i posluhuul ga je kaj hoče magjarski narod. Dal muje opet oblast, da naj razpravlja sa levimi strankami.

Ali zato ipak neznamo, kak stoji stališ. Svi glasi, koji od sadašnjeg stališa govoriuju samo zgunjavaju ali stalnoga nekaj niti jeden ne povē.

Budimo anda strpljivni i prosimo Boga, da se narod i kralj čim prije razmeli budu.

Z A B A V A.

Nekoliko za nauk i za smieħ.

Mali zasun.

Francezki gospodar Lion Say pripovieda sledieću poučnu i smiešnu dogotovštinu:

Na jednom imanju bili su prašiči i mladina plotom od dvorā ogradjeni, na kojega vratih je bil mali zasun, ali pokvareni te su vrata većim dielom odprta bila. Sa pet, šest fillerah i nekoliko minutih vremenā bi se zasun mogel bil popraviti. Pošto pak se to nije učinilo, zginula je vnoگوokrat po koja kokoš.

Jednog dana je iz tog tora vušel jeden liepi pajček. Čiela gazdova obitelj, vrtlar, kuharica i dekla stali su na noge te su biegunca išli iskat. Vrtlar ga je prvi našel, ali kad je čez grabu skočil za da ga biežečega zvrne, opal je tak nesretno, da si je nogu sključil tak, da tri tjedna nije mogel na nju stati. Dekla, koja je u naglosti zaboravila jednu kravu privezati vidla je pri povratku, da je ta krava jedno ždriebe, koje je u tom slučajno došlo u kravsku šlavu rogom znatno ranila. Kuharica je pri povratku

u kuhinju našla izkipljenu juhu i pregorenu pečenku i to sve radi maloga pokvarenoga zasuna na vratih.

Anda: Odmah popravi, kaj vidiš, da ne odgovara svrhi! —

Kak je kokot pes postal.

Da kokot nije pes a pes nije kokot, to zna svaki, ali kak iz kokota more pes postati, taj problem je nedavno kondukteur pruske željeznice podpuno riešil.

Sedi tu u jednom predielu III razreda u vagonu nieki seljak sa podpuno izraščanim kokotom pod pazduhom. Prije odlazka vlaka dojde u vagon kondukteur, da se osviedoči o zdravlju svojih putnikah i pri tom opazi začudjenjem da se jeden predel III. razreda u svojoj nutarnjosti približava kipu mladinske gajbe. »Je, — zapita seljaka — »a kaj je to?« Seljak posve prostodušno odgovori: »To? — to je kokot!« — »Van šnjim! — zakriči kondukteur — »u vagon nepadaju kokoti!« »A zakaj ne?« — zapita seljak — »drugi si jemlju pse sobom u vagonu, a ja mislim živuće je živinče, — ovo moje barem negrije.« — »To je sve prav« — veli kondukteur — »ali i

za živinu se na željeznici mora platiti.« — »Dobro je« — veli seljak — »anda mi dajte kartu za mog kokota.« — »To neide« — odgovori kondukteur — »kokosjih kartah neima« — malo se razmišlavajuč nastav: — »ali kartu za pse vam morem dati . . .« — »Simo šnjom!« — veli seljak i plati deset fillerah za tu javnu pismenu izpravu, uslied koje je pruskijh željeznicaħ fiskus njegovoga kokota za psa priznal. Slavodobitno, zauzme seljak svojim kokotom pod pazduhom svoje mjesto, jer nitko nije nikaj proti tomu imal, pošto je taj peso — kokot čedno se vladal.

Provalnici pri svojem vodji.

Social demokratski ablegat Breton u Parizu, koj poseduje kuću punu dragocienih umietnostih, bil je ovih danah orobljen. Sve se je odigralo u bogato uređenom stanu revolucionarā Bretona, koj je nebrojeno puta u hatar social demokrataħ i njihovim željam, da se najme marljivim oduzme pak med liene podieli, u saboru govoril, kak je to već u Francezkoj navada. —

Provalnici provale nočju u Bretonov stan te išeu po sobah plien za odnesti. Oni

Tabor u Aziji.

Car je za novoga zapovednika ruske vojske u Mandžuriji Linevič generala postavio. Linevič je iz poljske porodice i katolik. Njegova sestra vladalica jednoga klostira u Lembergu. Linevič, koj je sada vojškovodjom postal, je prvič u taboru još 1859-ga u Kaukaziji. Tu se je prilikom osvojenja jednoga neprijateljskoga sela vi-težki ponašal, pak zato je hitro napre išel. Gđa je 1877-ga tursko-ruski tabor bil, onda je zbog vitežkog ponašanja dobil zlatu sablju od ruskoga cara.

Sada je Kuropatkin njemu dal prek zapovedništvo vojske. Sami rusi su mislili, da ovo degradiranje bude za sobom vleklo i to, da se Kuropatkin pred vojni sud postavi, pak evo 21-ga čitamo već u novinah, da je car imenuval Kuropatkinu za prvič del mandžurske vojske zapovednikom. Kuropatkin je anda ne zgubil milost pri caru. Moremo si misliti zakaj. Sve ruske novine su se prošle tjeđe sa tem dičile, da je Kuropatkin jako spameten vodja, jer dobro zna vujti pred neprijateljom. Dakle Kuropatkin je zato ostal duže na bojnim polju jer dobro zna — bežati. Misliju si u Ruskoj, da bude još treba bežati, zakaj bi anda Kuropatkinu zeli tu milost, da i na duže beži spametno pred japanci.

Kak iz najnoviših novinah čitamo japanci dalje tiraju ruse. Ali ovo tiranje je vezda ne već tak veliko. Pripečaju se bitke, u kojih poleg reda i navade navek rusi moraju bežati, ali te bitke su ne tak velike i kažeju, da obadvoja stran počiva da za-tem opet počne rat, koj kak se vidi nebu-de za malo vreme. Rusi sve moste i hiže požgeju za sobom, pak je zato japancom teži je proganjati. Japanci opet hočeju obkoliti ruse. Kavimura japanski general se sa velikom vojskom proti Kirinu žuri, koj je blizu Karbina, a Karbin pak bude kak se vidi glavno mesto dojdućega boja.

Istina jeda jedne novine i to pišeju, da Rusi još dalje budu bežali i ostaviju japancom Karbina. Več i blago i municiju sve daju preseljiti u Irkuck.

Car je još na toj misli, da bude dalje

tiral rat. Rezervišti koje su nutri pozvali su se pobunili. Ovim rezervištom sada nebudu puške dali doma u ruke, nego kada već na bojno polje dojdeju. Strahom su, da se doma rezervišti nebi proti caru obrnuli. Sa takvom vojskom si nemislmo jako, da bi rusi mogli gvinuti. Kak iz Ruskoga pišeju poleg zadnjih računih su Rusi od Mukdena do Tienlinga 175 jezer ljudi zgubili. Zvun toga je doma u Ruskoj strašni stališ, niti od domaćih millionarušov, niti iz drugih orsagov Ruska vlada već nemore dobiti pe-neze na posud, koji bi za tabor bili potrebni.

Kaj je novoga!

Porobili su ga njegovi pajdaši.

Breitta Mór težak u Ujpeštu zabavljal se je iz dvemi svojemi pajdaši. Pajdaši su spazili bili, da peneze ima pri sebi. Odlučili se jesu, da ga budu porobili iz vkanjlivost-jum su ga sobom od mamili u rakošpa-lotaisku šumu, tam su došli hitli zatim po-robili su od njega 110 korun penez, njego-vu vuru iz lancom. Buduć su im imena poznata, sad je žandari tražiju.

Nori u kloštru.

Črez nekuliko tjednov jeden Bigazzi zvani clovek marljivo je pohađjal u Fi-rence poljeg karmelitov kloštra stoječu Sve-toga Paulina cirkvu. Bigazzi ako je u cir-kvu išel, navadno vekušu šumu penez dal je u cirkve njeni šparavec ovo se ljudem čudno videlo; i poznali su njega osobno pa-tri takaj. Med takovom okolnostjom uzpjesi se njemu ove dneva nuter dojt u priora Patra Bernardina hižicu. Prior je u influ-enzi ležal i njegovoge namestnika, Cellerina primil je ravno onda, kad je Bigazzi hitro-ma vu sobu bil stupil.

— Hočeš vmoriti priora zavikne Bi-gazzi na Cellerina i stim na nikaj zla mis-lečega patra sproži svojega revolvera. Prior je van skočil iz postelje, da napadnika iz njegovih ruk van vzeme oružje i odmah vi-di, da s pogibelnim ponorenikom ima posla. Vre ranjeni Cellerini takaj se podseguri i na pomoć se požuri prioru. Ponoreni medjutim

na hitroma odpre vrata i hotel je pobegnuti. Na štengah pred njega stane Chierici pater, nego ponoreni ovoga takaj streli. Med patri nato je veliki strah nastal i svi su u cir-kvu pobegli, gde je ravno onda služba bož-ja bivala. Bigazzi je sim takaj hotel nuter dojt i strašnom srditostjum ružil je po cir-kveni vratih. Na pokon jeden soldat i jeden redar vzeli su oružje od bjesnoga cloveka.

Život sit mernik.

Vu Nyitri kak odonut pišeju, velikoga sučuta načinil Lošonczy Jenč mernika sa-moubojstveni njegov pokušaj, koj se iz ne-poznatoga zroka, vu prsa bil strelil i sada med življenjem i smrtjom visi. Lošonczy vu husarskoj oberleitinandskoj dobi, je kod Jo-žef nadhercega njegov nadkonjušnik bil i vu velikoj obljubljenosti je stal.

Grešne ženske deca.

Vu talianskih novinah jeden list došel je na svetlost, koj vu sebi od nekaj nemis-lostivnoga piše. Bonmartini grofice od njezi-nih decah je taj list Grofica kak se znade pod krvoločnosti tužbom stoji. Iz svojim dra-gim i svojim bratom skupa vmorila je svo-jega tuvaruša. Razprava još nije bila obdr-žavana, nego za kratke dneve već na sud dojde ženska i zasegurno je moči vzeti, da do smrti trpeču vuzu budu nju od sudili. Neka najstrahovitešega ovoj temnoj tragediji je ovo, da grofice njezina deca nikaj nez-naju svoje matere od njene grehote. Pri dobtrogu srđca imajućih svojih rodbini žive-ju, vu jednim malim talianskim varušincu, i bez konca hlepiju za svojom materjom. Fiskaliant iz samoga dobročinstva dopustil je grešnoj ženski, da svojoj slobodno liste piše, nego vsakoga lista koj ide i dojde fis-kaliant ga predi prečita. Takov jeden list je on, koj je sada iznenada na javno bil do-šel. List ovako glasi. Draga moja mamica! Pošli veš nekoga ponas, da ktebi moremo idti, kajti smo se već navolili ovo žalostno življenje. — Od tebe i naših — starih ro-diteljev tak daleko, tak za nesrečne čutimo sebe. Zato daklje, draga moja mamica, daj nas odpeljati odovud, nego nepoveč nikomo nikaj od toga. Tvoja tugujuća deca: Ninetto i moja sestra.

neznadu, gde su a najmanje pak slute, da su kod onoga provalili i da su došli onoga orobiti, koj u saboru uvijek za nje govori.

Provalnik A: (razgleda se okolo po stan-u) »Čuješ, tu su fine stvari, — no simo nismo badava došli.«

Provalnik B. »No, i ja mislim! — Ču-ješ, ove stvari su mogle puno koštati, — same dragocienosti! — Daj vreću sim, od toga nismo nikaj ostaviti, to su riedke stvari. Daj vreću!«

A. (čita na stolu jednog lista) »Ah, prokletstvo! Znaš u čiji smo stan provalili? To ti je stan onoga socialdemokratskog ablegata koj u saboru uvijek nam siromakom u pri-log govori. To ipak nebi bilo pošteno da našega kamerada porobimo. Hodi idemo zbogom.«

B. Pravo imaš, idemo dalje, pustimo ovde u miru. — Ali gledaj, kaj to za pis-mo leži na stolu? . . . Govor, kojega si je ablegat na papir metnul a bude ga u dojd-ućoj pučkoj skupštini govoril, (on čita): bratjal ura socialne pravednosti je vudrila, kapitalisti zdobra neču dati. Napred anda! Vaše je pravo od izobilja ovih gularah ži-viti!«

A. (pretrgne ga učitanju) »A kaj je to

izobilje?« — B. »Izobilje je sve ono, kaj preostane, kad se sve potrebe za život upo-trebe.« A. »No, pak takovo je prilično sve u ovoj sobi. Mi nečemo našega kamerada žalostiti, učinimo to, kaj sam veli. pak vzemi-mo diel od tog izobilja.« — i tim priče-mo vreća puniti. — B. »Tak je prav, — sa-mo puni, kad sam tak veli. (čita dalje) »pak pošto bogataši o tom niti čuti nedadu to onda dieljenje sami obavite i njihov su-višan imetak razdielite . . . Nežaboravi zlatu uru sa zlatim lancem tamo na ormaru — njim pako samo toliko ostavite koliko im je za silu potrebno . . . no, naš kamerad bude s nami zadovoljan, kad u jutro to gospodarstvo opazi . . . vzemi još onu srebreninu iz ormara, on si more kina—srebro kupiti . . . I (oni prodru u drugu sobu te rade marljivo dalje. —.)

Teški račun.

Slieđečega lista je nieki učitelj u . . . školi, dobil od oca jednoga svog dijaka:

»Prosim njih gospodina učitelja, da u buduće nebi mojemu sinu tako težke zada-če za dom davali. Ovih danah su mu slie-đeču zadaču zadali: Ako četiri gallonah pive

trideset i dvie flaše napune, koliko flašah će se moči od 9 gallonah napuniti? — Mi smo to celi večer računali, simo i tamo ali nam nikak nije bile moči zračunati. — Moj sin se je plakal i rekel, da on drugi dan bez gotovoga računa ne bude u školu išel jer svaki bude gotovoga računa donesel, samo on ne, a to bi njega sram bilo, da bi se mor-al pod zemlju skriti. — Anda sam ja mor-al devet gallonah pive kupiti, kaj me je vrlo težko stalo, jer sam siromak, a ktomu smo morali i flaše od susedov posuditi. Mi smo je onda napunili a sin si je svotu kakti odgovor napisal. Ja za stalno nemogu tvrditi, da je svota prava, jer smo pri pu-nenju flašah i nekaj pive proljiali. — Pro-sim u buduće, ako bude opet takov račun za zadaču, da bi ga dali s vodom a ne pi-vom računati, jer ja toliko pive nemogu kupovati.«

Veselo iz suda.

»Ja neču moji poštovani protuici« — rekel je jednoč nieki branitelj — vas sa ju-ridičkim razglabanjem dugočasiti i vam do-sadjivati, pošto će se gospodin praeses na koncu u svojem »resuméu i onako za to poskrbeti.« —

Zrušeni težaki.

Iz Pečuha javiju: Majó občine grčo katoličke cirkve na njenim turno med popravo ove dneve podiel se je rušt. Plehnato delo zvršavajući Fišler Károly klanfarski mejster iz dvemi svojemi detiči, Feldvebel Edijum i Kopfner Ferencom skupa doli vu glubino su spokapali. Vsi tri ljudi su vmrli.

Otrovljeni gazda.

Sárusi Matyaš 80 ljet star zemeljski gospon pred šestimi tjedni prije toga vumerl je vu Csongradu. Sad je došlo k žandarom javljenje, da su Sarušija ogiftali na kojem temelju Sarušija mladu gazdaricu Palásthy Mariju i njenu pajdašicu, Barna Emmu su prijeli, Sarušija mrtvo telo budu iz zemlje skopali i previzitirali.

Tatbina.

Redarstvo je prijelo Olas János vu Budapešti rodjenoga 38 ljet staroga činovnika, koj vu Stefaneum tiskari bil je vu službi i 376 korun je vkral. Olas je zločestoga oponašanja človek i radi kradljivosti vre deset ljet sedel je vu reštu.

Svemogućna ljubav.

Antoine Gustav vse skupa četirinajst ljet je star, još je vu gimnazialsku školu hodil, nego zato vu njegovim srcu vre plamnóm se vužgala zaljubljenost. Vu jednu primadonu je bil za ljublen. Primadona već nije mlada i od njezini lasih počemsi vno-go vsega nije bilo na njoj istinskoga. Gospon Gustav međutim vsa ova nije videl on je samo ljubil i svoju zaljubljenost je vu pesme vleva. Kad je već spisal jeden verš vzal si je kuražu i boječ drhtajući stupi vu primadone hiži. Med smrtnim strahom očituval je, da kaj njega muči vu njegovoj duši; nego primadoni se ni smilil ar se glasno bila nasmejala i odkuda, odkuda ni, jednoga cuclina vzeme naprvo i onoga svojemu nju ljubećemu pružet ovak veli.

— Evo imaš mali moj sinčić nego anda se dobro oponašaj.

»Nije moći opovrgnuti« — rekel je nekoč jedan branitelj pred sudom — »da stanje obtuženoga nebi svoje poteškoće imalo, jer ako krade po danu, tak mu se veća drzovitost kakti otegujuća okolnost, vu grieh pripisuje; krade li po noći, opet mu se računa to kakti otegujuća okolnost je tobož noćna kradja pogibelnija od one po danu. Je tak anda prosim vas, kada bi neka kral?«

Nekomemu vraču fušaru, koj je radi vlačnja bez povlasti pred sudom stal, je predsjednik žestoko spočitaval, kak se podu- fa bez diploma ljude vračiti. Obtuzeni nato zaprosi, da bi javnu siednicu prekinuli i u tajnu preokrenuli, jer ima za svoju obranu nekaj povedati, za kaj se u javnosti nesme znati, a on to može samo sudu povieriti. Pošto je onda javna sednica bila u tajnu pretvorena a občinstvo se je iz dvorane udaljilo, reče obtuzeni: »Evo, gospodin praesident, ovde je moja diploma, ta ja nisam vrač fušar već pravi diplomirani liečnik iz peštanskog sveučilišta, ali moji betežniki to nesmu znati, jer onda više nebi imali u me povierenja.«

Em. Kollay.

— Mladi Antonie beži van na vucicu i beži, beži, dok do Sajna potoka ni došel, ar se vu Parizu zgodilo to pripečenje. Kad je ta bil dospel, nuter skoči vu vodu, koja se odmah sklopila ober njega. Kad su ga mrtvoga van vzeli još onda takaj vu svojoj ruki držal je cuclina.

Raztuženoga tuvaruša osvjeta.

Pópa Šimon zimándkőzijski poljodela-vec nije iz najbolšem porazumlenjem živel sa svojom tuvarušicom. Sad vzimi je takaj i ostavila bila svojega muža i dimo se od- selila k svojim roditeljom vu Temešrékás. Ženska je velikoga zroka imala na ovo o- sobno razdruzenje, jerbo bez svojega muža znanosti pripovanoga duhana jednu stran vu Aradu je sprodala, gde su nju financi takaj i prijeli bili. Ženske su ovu njenu švercariju međutim Pópa Šimon moral je trpeti, ar financi ni samo, da su njega na veliku penecnu kaštigu odsudili, nego pre- povedali su takaj njemu, da nesme duže duhana povati. Ove dneve zatim postala je kod Pópa Šimona hiži već naprvo misleća velika nevolja. Penecnu kaštigu najmre nije mogel izplatiti i zato su svu njegovu vred- nost na licitaciji sprodali. Nesrečno obhodeći človek vsubotu je skup spobral ostalo svoje siromaštvo i otišel vu Temešrékás. Žensku je vu svojega testa njegovoj hiži samo bil našel.

— Na nikaj si me spravila, zaradi toga budeš morala vumreti! — veli raztuženi človek svojoj ženi i prije neg bi bila mogla pobeći, s dugim svojim nožom nju je pre- bol. Poslie krvooločnoga njegovoga činjenja javil se je pri žandarstvu, odkud su ga bili odeginali vu temešvarškoga fiškaliata rešt.

Million je vkral.

Iz Frankfurta telegrafiraju: da mülheim- ska Löblinghof zvana velika kompanija na od više ljet trpeču strahovitu veliku krad- ljuvost je došla. Več sada poleg obdržane iz- trage fali više, od jeden million frankov. O- voga društva direktora su zadržali.

Samoubojnik pri telefonu.

Suaders američanske železne ceste čin- ovnik zbog samoubojne namjere je vno-go opiuma vzal vu sebe i kad je svoje smrti približavanje spoznaval, k telefonu se nekak bil dovlekel, telefonira svojoj gazdarici, na znanje joj dade, da je samoubojnikom pos- tal i sa jedno da je već načinil svoje zad- nje naredbe. Ženska na ove reči je za po- moć vikala samo ubojni činovnik tak je od- govoril već jako po tihoma njoj. Več je ke- sno od velike boli, nit na nogah nemren, stati. Bog zvami! Doklam je gazdarica dok- tore k Sundershu bila poslala, on je vre preminul bil.

Razbojnik na hataru.

Poleg Petroženja vu velikim broju o- ružnata razbojnicka banda vdrta je nuter. Ovčare su svezali i šest stotin ovcah su o- degnali. Po vodjenju s jednim leitmandum žandarski vod išel im je na pregajanje, ne- go nisu nje mogli dostignuti, ar do one do- bi su već prek hatara bili otišli. Iztraga se započela.

Vladalac vu težačkoj opravi.

Ferdinand bulgarski vladalac iz Calaisa idući, na Abbeville kolodvoru, si je težačku opravi nase oblekel i tijam do Pariza je vodil vlaka. Vladalac kak se znade je vu-

čeni lokomotiva voditelj i ovu svoju passi- ju sa velikom radoštom vezba. Parizki nje- govci bulgarski častiteli nisu bili poznali svo- jega vladalaca.

Svetek zastave.

Vu gödöllöiskim kotaru sad po ablega- tov zbiranju dvanajst občinah pojavile se jesu sa belimi zastavami, kaj tuliko zname- nuje, da vnijednoj občini nit jeden jedini votu ni bil dani na desnu stranku. Vu ime preobladanja bele zastave svetkovanje vu Mogyoród občini na izebranomu svojemu ablegatu dr. Hédervári Lehelu čast su bila bili odredili.

Ne spunjeno razbojstvo.

Redarstvu došlo je ove dneve na zna- nje, da vu Budapešti Redlich Davida vu Kecskeméti vulici stoječu njevo bankaru hoćeju vdrti. Dva redari su stali pred ban- karovom hižom i celu noć su čekali na raz- bojnike. Međutim kod odpiranja vuličnih vrat nikakvo osobito delo nisu bili spazili. Poslie odpiranja vrat detektivi su nuter bili išli vu hižu, da za razbojnik tražiju. Na bankare hižnih vratih spazili su da su gori vtrgnjena i spotrta. Razbojstvo su daklje včiniti nakanili i po takvim razbojnik negdi vu hiži moraju biti. Zaklenuli su vulična vrata i previzitirali su celu hižu. Vu pivnici na zadnje su na dve osebe bili došli, vu kojih detektivi na dva dobro poznane raz- bojniko spoznali jesu. Ovo su Stark Jožef i Izsó Kálmán već od davna zločesti tolvaji bili. Krive ključe i željezne gletve su pri njih našli. Na redarstvo su bili valovali, da su vu bankari razbojstvo nakanili včiniti. Međutim nato nisu računali da od bankare njena vrata su sa železom pokrta, a nisu nesli sobom za moćneše delo potrebno o- ružje. Po takvim se njim razbojstvo ni iz- punilo. Razbojniko su onda prijeli.

Kraljev kum.

Vu Karassó občini se dete narodilo Dursch Mihajla tuvarušici, koje tuvaruš je jeden pošten kovacki mešter. Mozbit jako želno od davna čekajuće dete bilo je, ali Bog zna zakaj bilo je njegovomu sđcu tak drago, nego nije bil zadovolen za susedom s rodbinom, kad je već bivala o tom, da gdo bude mladomu prihodniku krstni kum. Doli si sedne jednoga večera k jednomu velikomu arkušu papiru i lista piše k kra- lju, da naj prime Njegovo Veličanstvo kum- stvo — sa dobrim srcem preporuča. Vu neizmerno veliki kopert dene pismo i zbog pristojnosti pečate takaj del na njega iz le- poga čerlenoga vojska. Zatim pošle pismo vu Beč varaš i čekal je odgovora. Međtim pohadjali su iz čudom novorođenca koje- mu kralj hoće biti njegov krstni kum. Samo da krotke kovacke familije njihove bla- ženstvo se na triškoma razteplo. Bečka gos- poda su na zaj poslali lista Biharvármedjije vicekomuškomu uredu, odkud opet Dursch Mihalyu su bili poslali. Siromaški kovac pako se jako čudil tomu, da kak gizdava su velika gospoda.

Vu Muri se vtopil.

Kutnjek István iz velike Polane 60 lje- tošni poljodelavec t. ljeta februara 20 dneva vrbovo šibje otišel je rezal na murskoga brega vrbik i od onoga vremena ga nestalo. Tekuč meseca 10 dneva zatim na Murasz- dahely hataru na Murskim bregu, jedno po vodi van hičeno mužkoga spola mrtvo telo — našli jesu, vu kojem iznikutoga Kut- njak Štefana spoznali jesu.

Smrti kamena hitac.

Ovog meseca 10 dneva vu Mogyoródu kak tamošni dopjsnik piše, dva školski učeni-
niki, Kurucz Lajoš i Jožef njegov bratanec
kad su iz škole prama domu bili išli su se
posvadili. Med bitvinom Kurucz Lajoš se na
tuliko bil razsrdil, da pograbi jednoga ka-
mena i njega tak hiti na svojega školskoga
pajdaša Kurucz Jožefa glavu, da se on od-
mah na zemiju zrušil bil i po tri vurah
trpečoj muki vu navučitelja naručaju je vu-
merl. Kamen najmre tak nesrečno pogodil
je na sluhih neblaženoga školskoga dečaka
da močen udarac smrt mu bil zaval.

Požgana kripta.

Smutljivo delo načinili su vu Kašša
varašu još do vezda nepoznati prevzetni
dečaki. Nuter su vdrli na Kalvariji stojeću
Volni zvanu grobnicu, tam su ognja zaku-
rili, zatim pako su odbegli. Da kaj je sve

370 tk. 905.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi ható-
tóság közhírré teszi, hogy dr. Tamás János
perlaki ügyvéd Gutmann D. J. szombathelyi
cég, Csáktornyai Takarékpénztár, a Gizella
gőzmalom budapesti cég, dr. Kovács Lipót
csáktornyai ügyvéd, Matulics Pál kotori lakos
es ifj. Neumann Miksa csáktornyai lakos
végrehajtóknak Habus Bálint murakirályi
lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehaj-
lási ügyében 90 kor. 25 f. tőke, ennek
1904. évi augusztus hó 26-ik napjától járó
5% kamatai és 32 kor. 20 fill. eddigi és
18 k. 50 f. árverés kérvényi költségek va-
lamint 811 k. 91 f. 4090 k. 798 k. 17 f.
130 k. 31 k. 80 f. és 774 k. 94 f. tőkék s
járulekaik kielégítése végett a nagykanizsai
kir. törvényszék a perlaki kir. járásbiróság
területén fekvő következő ingatlanok egy-
mint a murakirályi 1253 sztkvben foglalt †
314 hrsz. szántó a vh. törv. 156 §-a alap-
ján egészben 226 k. a murakirályi 1253
sztkvben foglalt 696 hrsz. szántó a vh. törv.
156 §-a alapján egészben 159 k. a mura-
királyi 1253 sztkvben foglalt † 923 hrsz.
szántónak Habus Bálintot illetett felerésze
325 k. a murakirályi 1253 sztkvben † 924
hrsz. szántó a vh. törv. 156 §-a alapján
egészben 339 k. a murakirályi 1253 sztkv-
ben foglalt † 2409 hrsz. szántó a vh. törv.

zгореlo vu grobnici, do vezda se još nezna.
Redarstvo sad traži zločeste dečake.

**Razbojnikl vu Tallan minlstra kaš-
telju.**

Iz Török Kanize javiju: Tallián Béla
poljodelstva poslov minister ove dneve je
simo vu svoj kaštelj bil došel i taki je spa-
zil, da po kaštelju su razbojnikl hodili, koji
vnogo oprave i osemdeset flaš tokaiskoga
staroga vina odnesli jesu. Probali su penez-
nu kassu takaj razbijate, ali nisu bili mo-
gući svojoj želji za dosta včiniti. Žandarstvo
sada traži razbojnikle.

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF

Gubona árák. — Ulena žitka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	17.00—
Zab	Zob	15.00—
Rozs	HRz	14.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	14.60—
kendermag	konopljeno seme	24.00—
Árpa	Ječmen	14.00—
Fehér bab uj	Grah beli	2.300—
Sárga » »	» žuti	17.00—
Vegyes » »	» zrněšan	17.00—
Lenmag	Len	16.00—
Bükköny	Grahorka	15.00—
Tökmag	Košćice	22.00—

Egy jó erkölcsü fiu tanulónak
felvétetik **Fischel F. (Strausz
Sándor** könyvnyomdájában Csák-
tornyan.

156 §-a alapján 178 k. a murakirályi 1253
sztkvben foglalt † 1193 hrsz. szántónak Ha-
bus Bálintot illetőt tele része 433 kor. a
murakirályi 1253 sztkvben foglalt † 2392
hrsz. rét a vh. törv. 156 §-a alapján egész-
ben 18 k. a murakirályi 1253 sztkvben fog-
lalt 2594 hrsz. szántó a vh. törv. 156 §-a
alján egészben 50 k. a murakirályi 1253
sztkvben foglalt † 2410 hrsz. szántó a vh.
törv. 156 §-a alapján egészben 168 k. a
murakirályi 1253 sztkvben foglalt 2393 hrsz.
szántó a vh. törv. 156 §-a alapján egészben
28 k. a murakirályi 1253 sztkvben foglalt
I. 75 hrsz. 65 népsorsz. ház. udvar és kert
283. 3/3. 669. 694. 798. 1614. hrsz. (szán-
tó) 1674. 2241. hrsz. rét 2264. és 1620/a
hrsz. (szántó) ingatlanoknak Habus Bálintot
illetett fele részei együttesen 2961 korona
kikiáltási árban mint becsárban az

1905. évi április hó 15. napján délelőtt 10 órakor

Murakirály községhezánál dr. Tamás János
perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével
megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul
is eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek,
hogy az árverés megkezdése előtt a fenti
kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében le-
tenni kötelesek.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Perlak, 1905. januar hó 19-én. 901.

Köhdögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan **RÉTHY-félét** kérjünk, mivel
sok haszontalan utánzata van.
☞ I doboz 60 fillér. ☞
Csak **RÉTHY-félét** fogadjunk el!

Nemzetközi Utazási Iroda fume

Via Alessandria 4. sz. I. em.

A magyar kir. államvasutak városi menetjegy-irodája.
A NEMZETKÖZI VASUTI HÁLÓKOCSI-TÁRSULAT ÜGYNÖKSEGE.

Vasuti menetjegyek minden irányban.

HAJÓJEGYEK VALAMENNYI HAJÓTÁRSASÁG RÉSZÉRE.

Hálókocsi helyek — Podgyász feladás.

UTAZÁSI BALESET ÉS PODGYÁSZ BIZTOSÍTÁS.

PÉNZVÁLTÁS.

Cheque és Hittelvelek. — Utazási kézikönyvek. — Menetrendek.

☞ **Sürgőnyozim: „I M E X”.** ☞

Utazásoknál Olaszországba, vagy Olaszországon át Franciaországba és Dalmáciába kü-
lönösen ajánlatos a jegyeket nálunk váltani, mert azok kiállításánál az időjárásnak megfele-
lően ajánlhatjuk a tengeren vagy vasuton való utazást.

Írásbeli felvilágosításokkal azonnal és ingyen szolgálunk.

902 1-26

Védjegy: „Horgony”.

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

patéika

egy régiónak bizonyult hásiász, mely
már több mint 35 év óta legjobb fájdalom-
csillapító szernek bizonyult közvérsénnél,
oszmál és meghűléseknél bedorssóis-
képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok
miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és
csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a
„Horgony” védjeggyel és a Richter cég-
jegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva.
Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és
2 korona és úgyszólván minden gyógy-
szertárban kapható. — Főraktár: Török
József gyógyszerésznél, Budapesten.

Richter gyógyszerértára
az „Arany oroszánhos”, Prágában,
Elisabethstrasse 5 neu.

810 27-39

Első pécsi ruhafestő és vegyi tisztító intézet fiókja Csáktornyan.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy *Csáktornyan a Wlassics Gyula utca 95. számú Stöger József féle házban*

fiókműhelyt

nyitottam.

Mindennemű férfi-, női-, és gyermekruhát, függönyöket, butorszővetet, disztárgyat a legnagyobb gonddal és szakavatottsággal tisztítok és festek.

Olcsó árak!

Gyors és pontos kiszolgálás.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradok

teljes tisztelettel

Weisz Ignác

ruhafestő és vegytisztító
intézet tulajdonos.

875 9-10

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázó-lakk puha padló számára.

Keil-féle viaszkenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér »Glasur« fénymáz 90 fillér.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyan.

889 2-8

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, móda, por, stb. anyagoknál vízsonk és panuk ruhaneműk mosására. A Schicht által ujonnan feltalált

mosó kivonat,

„Ásszonydicséret“

védjeggyel,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A móda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett cég kezességét vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosószernél.

Nőkülönzetlenülé válik minden házasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

Mindentűt kapható.

Schicht György, Aussig.

▲ legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

700 35-36

FIGYELEM!

Megbízható legjobb minőségű hírneves
VALÓDI SZEPESSÉGI

**LENVÁSZON ÉS
DAMASZTÁRU**

minden nagyobb üzletben kapható.

A késmárki gyár bejegyzett
védjegye

900 1-10

Késmárki gyártmány csak az, mely ezen védjeggyel van ellátva

HAZAI IPAR!

Ki szereti

a gyöngéd, tiszta arcot, a puha sima arcbőrt és üde rózsás arcszínt?

Az mossa magát naponta a híres, orvosilag jónak talált

**Bergmann-féle
LILIOMTEJSZAPPANNAL**

(Védjegy: 2 bányász.)

Bergmann & Co. Dresden és Teschen a/E. gyárából.

Kapható Csáktornyan Stráhia Testvérek lúszkereskedésében.

Darabja 80 fillér.

821 21-30

Sok ezer ember egészségét

logja megvédeni a legújabb, szabadalmazott

„Japan“ kloset-tülés.

Minden árnyékzókra alkalmazható.

Vizöblítés nélkül!
Teljesen szagtalan!
A legnagyobb tisztaság!
Nem foghat be!
Nem dugulhat be!
Léghezlatmentes!

Belegépítési cikkek. Szobaklosettek. Belegelő kecsik.

DE Képes árjegyzék hivatalos ingyen. **Guttman L. kloset-gyár**
BUDAPEST, IV., Városház-utca 2. szám.
(Kossuth Lajos utca sarján.)

HIRDETÉSEK

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Szőlőlugast

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindentűt megteremsen oty ház, melynek fala mellett a legcélszerűbb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbs díszre, anélkül, hogy logkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a leg-háladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha megne is, természet nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven elátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskataly és más edes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó szines fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetük meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőültványok is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l és feljebb olcsó árban és »Delaware« sima, ültet'shez és ebből borminta. 896 3-10

Érmelléki első szőlőültványtelep Nagy-Kágya, Bihar-megye.

Szélhajtó és fájdalomcsillapító hódanycsöppek

étvágygerjesztő és az emésztést előmozdító háziszser.

Egy üveg ára 1 korona.

2 üvegnél kevesebb (2 kor. 50 fill. utánvétel) postán nem küldetik. Kapható:

Bittner Gyula gyógyszer-tárában
Gloggnitz (Alsó-Ausztria.)